గర్భిణులకోసం ప్రత్యేక బెడ్స్

గర్భిణులకు అనుకూలంగా వుండే ఒక మెటర్నిటీ బెడ్‌ను న్యూజెర్సీలోని ఫ్లాగ్‌టౌన్‌కు చెందిన వరల్డ్ వైడ్ స్లీప్ ప్రాడక్ట్ కార్పొరేషన్ వారు రూపొందించారు. గర్భం వచ్చిన కొన్ని నెలలకు మహిళలకు నిద్ర ఒక విషమ సమస్యవుతుంది. ఎప్పుడూ వెల్లకిలా తప్ప బోర్లా పడుకునే అవకాశం అసలు వుండదు. ఈ అసౌకర్యాన్ని అధిగమించి, సుఖప్రదమైన నిద్రను పొందడానికి ఆ కంపెనీ తదనుకూలమైన బెడ్‌లను ప్రవేశపెట్టింది. ఈ బెడ్ తల్లికాబోతున్న వారికోసమే ఉద్దేశించబడింది. వీటిని మెటర్నిటీ మాట్రెస్ అంటారు. దీనివల్ల గర్భిణుల పొత్తికడుపు సులభంగా బెడ్‌లో అమరుతుంది. దీనికి తోడు ఈ మేట్రెస్ బెడ్‌వైపు వీలుగా ఏటవాలుగా కలిగివుంటుంది. మొత్తానికి గర్భిణులకు సుఖనిద్రతోపాటు వెన్నునొప్పికి ఆస్కారం లేకుండా చేస్తుందిది. ఈ మేట్రెస్ వినిల్ రహితంగా రూపొందించడమేగాక చాలా మెత్తగా వుంటుంది. దీని ధర మాత్రం 75 డాలర్లు మరి!

ఉద్యోగినులూ జాగ్రత్త!

* గృహావసరాలలో మునిగిపోయే మహిళలకన్నా ఉద్యోగినులలో హెడిఎల్, కొలెస్ట్రాల్ భాగాలు అధికంగా ఉంటాయిని జర్మన్ పరిశోధకులు తేల్చిచెప్పినట్లు ఇటీవల ఒక ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ (డబ్లుహెచ్ఓ) లో తేలింది. వాస్తవానికి ఉద్యోగినులు తమ ఉద్యోగాన్ని వదిలేసి ఇంట్లో ఉండిపోతే హెడిఎల్ లెవెల్ పడిపోయుందటకూడా. ఎందుకిలా జరుగుతుందన్నది వేరే విషయమైనా ఉద్యోగినులు మాత్రం జాగ్రత్తగా ఉండాలేమో మరి!

యాక్సిడెంట్

నేను చూస్తూండగానే జరిగిపోయిందీ ఘోరం. మౌలాలీలోని రిపబ్లిక్ ఫోర్జు కంపెనీ ఎదురుగానున్న మూడుదార్ల కూడలి దగ్గరున్న కొట్టు ముందు నుల్చుని టీ తాగుతున్నా. అప్పుడే వీళ్ళు నా ముందునుంచి స్కూటరు మీద స్పీడుగా వెళ్ళారు. ఆ స్కూటరు నడిపే అతను కూడలి దగ్గర కుడి, ఎడమలు చూడకుండా వెనక్కి తిరిగి చూస్తూ నిర్లక్ష్యంగా తన స్కూటర్ని కుడివైపుకి తిప్పాడు. వెనక కూచునున్నతనూ వెనకవైపే చూస్తున్నారు. ఇద్దర్లో ఎవ్వరూ కుడి ఎడమలు చూడలేదు. సరిగ్గా అప్పుడే లాలాపేట వైపునుంచి ఒక ఆటో దూసుకొచ్చింది. దాన్ని తప్పించుకుందుకు అతను స్కూటర్నిటు తిప్పేడు. అటునుంచి ఏదో ఫ్యాక్టరీ కోసం ఇనుపకడ్డీల్ని వేసుకుని రయ్‌మని వస్తూన్న లారీ ఈ స్కూటర్ని గుద్దేసింది. అంతే! ధన్ మన్న శబ్దంతో లారీ ఆగిపోయింది. స్కూటర్ మీదున్న వాళ్ళిద్దరూ ఆ లారీకింద నలిగిపోయారు తమ వాహనంతో సహా!

క్షణాల్లో ఎదురుగానున్న ఆర్.ఎఫ్.సిలో పనిచేసే సిబ్బందీ, దాని ఆవరణలోనేవున్న జనాభా గణన కార్యాలయంలోని సిబ్బందీ బిలబిలా బయటికొచ్చి ప్రమాదస్థలాన్ని ముట్టుముట్టారు. లారీ కింద ఇరుక్కుపోయిన వాళ్ళిద్దరినీ బయటకులాగి, రోడ్డుమీద వెడుతున్న ఒక కారుని ఆపి అందులో ఆ ఇద్దర్నీ హాస్పటల్‌లో చేర్చారు. తర్వాత తెలిసిన విషయమేమంటే ఆ యువకుల రెండు కాళ్ళూ విరిగాయి. చెరో చెయ్యి విరిగింది. ఆ దుర్ఘటన చూసినవాళ్ళలో కొందరు లారీ డ్రైవర్ని తిట్టారు. మరికొందరు ఆ స్కూటర్కి అడ్డొచ్చిన ఆటోవాణ్ణి ఆడిపోసుకున్నారు. యాక్సిడెంటుకు గురైన ఆ ఇద్దరు యువకుల పరిస్థితిని తెలుసుకుని 'అయ్యోపాపం' అని సానుభూతి ప్రదర్శించారు. కొందరైతే 'ఇలా కాళ్ళూ చేతులూ విరిగి జీవితాంతం ఇతర్లమీద ఆధారపడి బతికేకన్నా బతక్కపోవడమే మంచిదన్నారు. వాళ్ళ జీవితాల్నిలా నరకప్రాయంచేసిన ఆ దేవుణ్ణి తిట్టుకున్నారు.

ఈ దుర్ఘటన జరిగినందుకు నాకూ విచారం వేసింది. కానీ ఆ యువకుల మీద మాత్రం నాకెలాంటి సానుభూతీ కలగలేదు. యాక్సిడెంటు జరగటానికి కారణం అడ్డొచ్చిన ఆటోగానీ, వీరిని గుద్దేసిన లారీ డ్రైవరు నిర్లక్ష్యంగానీ కానేకాదు. స్కూటరు మీదున్న ఆ ఇద్దరు యువకులూ ముందువైపు చూడకుండా వెనక్కి చూస్తూ టి-జంక్షన్ దగ్గర నిర్లక్ష్యంగా అంత స్పీడులో ఉన్న తమ వాహనాన్ని మలుపు తిప్పడంవల్లే జరిగింది. తప్పు వీళ్ళదే. ఇంత చిన్నతప్పు ఈ యువకుల జీవితాల్నేకాక వీళ్ళమీద ఆధారపడినవాళ్ళ జీవితాల్ని బుగ్గిపాలు చేసింది. ఆ యువకులిద్దరూ ఈ మౌలాలీలోనే ఒక ప్రముఖ ప్రభుత్వ కార్యాలయంలో పనిచేస్తూ ఉంటారు. వాళ్ళూ టీ తాగడానికని ఈ కూడలికొస్తూ ఉంటారు. రోడ్డుపక్కన ఒక టెలిఫోన్ బూతూ, దానిపక్కన టీకొట్టూ, దాని పక్కన పాన్‌షాపూ ఉన్నాయి. ఈ బూత్ నుంచే వాళ్ళు అప్పుడప్పుడూ ఫోన్ చేస్తూ వుంటారు. ఆ బూత్‌ని నడిపే ఆమెపట్ల వీరి ప్రవర్తనే అసభ్యంగా ఉంటుంది.

నేను పనిచేసేదీ ఈ పరిసరాల్లో ఉండే ఒక ఆఫీసులోనే. టెలిఫోన్ బూత్‌ని నడిపే స్త్రీని నేను రోజూ చూస్తూనే ఉంటాను. ఆమె అంత అందగత్తెంగాదు. అలాలని కురూపికాదు. ఆమెలో యవ్వనం ఉంది. ఆకర్షణావుంది. రెండు కళ్ళూ ఉన్నాయి. కానీ వాటిలో వెలుగులేదు.

ఆమె జీవనభృతి టెలిఫోన్ డిపార్టుమెంటువారి ధర్మం— అదే ఆ టెలిఫోన్ బూత్. అవసరమైనప్పుడు నేనూ ఈ బూతునుంచే ఫోన్‌చేస్తూ ఉంటాను. ఈమె వెంట ఎప్పుడూ 9, పది పన్నెండేళ్ళ కుర్రాడుంటూ వుంటాడు. ఈమెను రోజూ ఇక్కడకు తీసుకురావడం మళ్ళీ సాయంత్రం తీసుకుపోవడం వాడిపని.

ఆమె తనతోపాటు ఒక ట్రాన్సిస్టర్ని తెచ్చుకుంటూ వుంటుంది. బూత్‌లో కస్టమర్లు లేనప్పుడు ఆమె దాన్ని ఆన్‌చేసి అందులోంచి వినిపించే సంగీతాన్ని వింటూ తన్మయత్వం చెందుతూవుంటుంది. ఆ ట్రాన్సిస్టరూ, ఆ టెలిఫోన్ బూతూ, ఆ కుర్రవాడూ— ఇదే ఆమె ప్రపంచం. ఆమెకే గనక కళ్ళుండి తన చుట్టూ చూడగలిగి ఉన్నట్టయితే ఈ ప్రపంచమెంత చిత్రమైందో తెలుసుకునుండగలిగేది. కానీ పాపం చూడలేదు.

ఈ పాన్‌ఫ్రాఫిక ప్రదేశానికి వచ్చే వందలాది జనంలో కొందరు సౌమ్యులూ, సాధువులూ అయితే మరికొందరు పోకిరీలూ, దుర్మార్గులూను. కొందరు ఆమె స్థితికి జాలిపడితే ఇంకొందరు అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తూవుంటారు. ఇవన్నీ తనకు తెలిసినా ఆమెమాత్రం తొణక్కుండా గంభీరంగా ఉంటుంది. ఆమెది ఎంత ఆత్మస్థైర్యం! తన అంధత్వాన్ని ఆసరాచేసుకుని ఇతర్ల సానుభూతి సంపాదించాలనే మనస్తత్వంకాదామెది. తన బూత్‌కి ఫోన్ చేయడానికి వచ్చిన వాళ్ళను ఆదరంగా పలకరించి "మీరు ఫోన్ చేయవలసిన నెంబర్ని ఈ పుస్తకంలో రాయండి బాబూ" అంటూ ఒక నోటుబుక్కుని అందిస్తూ ఉంటుంది. ఎవ్వరూ లేనప్పుడు ట్రాన్సిస్టర్ని వింటూ ఉంటుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆ కుర్రవాడు ఆమె వింటూన్న సంగీతానికి అనువుగా అక్కడే వున్న చెక్కబల్లమీద తబలా వాయిస్తూ ఉంటాడు. ఆమె ఆ అస్తవ్యస్త ధ్వనిని వింటూ పరవశం చెందుతూ ఉంటుంది.

ఒకసారి నేనా బూత్ నుంచి ఫోన్ చేస్తుంటే ఆమె ఎవరినో ఒక వంద రూపాయలు అరువడుగుతోంది. అవతలి వ్యక్తేమో లేదంటున్నాడు. నిజంగా అవసరంలేనిదే ఆమె ఎవ్వరినీ అప్పు అడగదని నాకు తెలుసు. అందుకే ఆ డబ్బును నేను ఇస్తానన్నాను. దానికామె.

"బాబూ నేను బీదదాన్ని. అంతా ఒక్కసారే ఇచ్చుకోలేను. నెలకింత ఇచ్చి నా అప్పును తీర్చుకుంటా"నంది. సరేనని ఆ వందా ఆమెకిచ్చా. మరుసటి నెల నుంచీ నెలకి పాతిక చొప్పున నా అప్పు తీర్చేసింది. తీసుకున్న అప్పును ఇంత టంచనుగా తీర్చే వాళ్ళెందరున్నారీ రోజుల్లో?

ఒకనాడు ఏమైందంటే నేను టీ కొట్టు ముందునిల్చుని టీ తాగుతుంటే ఆ కుర్రవెధవ ఆ పక్కనే బంతి ఆడుకుంటున్నాడు. అనుకోకుండా వాడి బంతి వచ్చి నాకు తగలడం, నా చేతిలోని టీ ఒలికి షర్టుమీద పడటం, బంతి తగిలినచోట నా తెల్లటి ప్యాంటుకు మరకపడిపోవడం క్షణాల్లో జరిగిపోయింది. దాంతో నాకు చిర్రెత్తుకొచ్చి:

"ఏరా ఇలా దారినపొయ్యే వాళ్ళమీద బంతిని విసరడమేనా నీ పని" అని గదమాయిస్తే ఆమె—

"అలా బుద్ధి చెప్పండి బాబూ వాడికి. నేనెంత చెప్పినా వినిపించుకోడు వాడు" అని మళ్ళీ ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి "ఎవరు బాబూ మీరు. మీరు..." అని అనబోతూండగానే వాడు—

"ఆయనే పెద్దమ్మా చలివేంద్రం పెట్టుకుందుకు నీకు డబ్బు అరువిచ్చ్యాలా? ఆ బాబే" అని గుర్తుచేశాడు. దానికామె సంబరిపడిపోయి, అతివినయంగా "మీరా బాబూ నమస్కారం" అంది.

ఏమిటీ? ఈమె నా దగ్గర అప్పుచేసింది చలివేంద్రం పెట్టేందుకా? ఆశ్చర్యమేసింది. ఈ ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకోకముందే నాకు మరొక విషయం గుర్తొచ్చి మరింత ఆశ్చర్యపోయా. అదేమంటే ఇన్నిరోజులూ వీడు ఈమె కొడుకని అనుకున్నా. మరిప్పుడు వీడేమో ఈమెను 'పెద్దమ్మా' అనంటున్నాడు. ఏమిటీ చిక్కు ప్రశ్న? ఈ చిక్కుని విడదీయడానికి నేను వాడిని కొంత దూరం తీసుకుపోయి—

"ఏరా, ఆమె మీ అమ్మకాదా?" అనంటే వాడు.

"కాదండీ ఆమె నాకు పెద్దమ్మండీ. పెళ్ళయిం తర్వాత మా నాన్న ఈమెను వదిలేసి మా అమ్మను చేసుకున్నాడండీ"

"మరి మీ అమ్మేదీ?"

"లేదండీ చనిపోయి చాలాకాలమైందండి"

"మీ నాన్న ఇప్పుడెక్కడున్నాడు?"

"నన్ను వదిలేసి ఎటో పోయాడండి. అప్పట్నుంచీ పెద్దమ్మే నన్ను పెంచుతోందండి..."

కొన్ని క్షణాల దాకా నేనేమీ మాట్లాడలేకపోయా. వాడి మాటతీరును బట్టి ఈమె వాడిని పెంచిన సంస్కారాన్ని నాలో నేనే అంచనా వేసుకున్నా. నేనికపోబోతూ మళ్ళీ ఆగి ఆ ట్రాన్సిస్టర్ సంగతి అడిగా.

"అదాండీ పెళ్ళయిన కొత్తల్లో దాన్ని మా నాన్న పెద్దమ్మకు కొనిచ్చాడటండీ. అందుకే అదెంత పాతదైనా పెద్దమ్మ దాన్ని వదల్దు"

మేమిలా మాట్లాడుకుంటూండగానే ఒక మోటార్ సైకిల్ రయ్‌న వచ్చి ఆమె బూత్ ముందు ఆగింది. దానిమీద నుంచి ఇద్దరు వ్యక్తులు దిగి బూత్ ముందు నిలబడిపోయారు. వాళ్ళు తరుచు ఫోన్ చేసుకోవడానికి ఇక్కడొస్తూండటం నాకు తెలుసు. ఆమెను చూసి వీళ్ళు వెకిలి చేష్టలు చేయడం నేనింతకుముందు రెండు, మూడుసార్లు గమనించాను. చూట్టానికి వీళ్ళు పెద్దమనుషుల్లా కనిపిస్తారు. పెద్ద మనుషుల్లానే వీరిలో శేవి, దర్పం, దర్జా ఉట్టిపడుతూ ఉంటాయి. వేసుకున్న సఫారీ సూట్లు వీరికి లేని హుందాతనాన్ని తెచ్చిపెడుతున్నాయి. పెద్దమనుషుల్లా లేనిది వీరి ప్రవర్తనే! వీళ్ళరాకను గమనించిన ఆమె

"ఏం బాబూ ఫోన్ చేస్తారా? చెయ్యండి" అంటూ ఫోన్‌ని కొంత ముందుకు జరిపింది. వాళ్ళా ఆమె వైపోకసారి ఎగాదిగా చూసి, ఒకరినొకరు చూసుకుని నవ్వుకుని "బాగానేవుందని" సంజ్ఞలు చేసుకున్నారు. "ఆపనికి పనికొస్తుందని" గుసగుసలాడుకుని మోచేతుల్తో ఒకరినొకరు పొడుచుకున్నారు. నాగరిక ప్రపంచంలో ఉంటూ, అతి నాగరీకంగా కనిపిస్తూ, వీళ్ళింతా అనాగరికపు అంధకారంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్నారేం? అనిపించింది నాకు. అసలు వీళ్ళను చూస్తేనే అనాగరికతకు అర్థం తెలిసొస్తుంది! వీళ్ళలో ఒకతను ఫోన్ ఎత్తి ఏదో నెంబరు తిప్పాడు. కానీ మరుక్షణమే 'ఎంగేజ్' అని పెట్టేశాడు. ఇద్దరూ పక్కనేవున్న టీ కొట్టుకు నడిచారు.

(మిగతా 6వ పేజీలో)

మళ్ళీ మోడలింగ్ చేస్తున్న 'లిరిల్' సుందరి

1980 దశకంలో లిరిల్ సబ్బు వాణిజ్య ప్రకటనలో జలపాతం వద్ద స్నానం చేస్తూ కన్పించిన కరేన్ లూనెల్ అనే మోడల్ మీకు గుర్తుందా? అప్పట్లో ఈ వాణిజ్య ప్రకటన సంచలనం సృష్టించింది. ఎనిమిదేళ్ళ తర్వాత కరేన్ మళ్లీ మోడలింగ్ చేయబోతోంది.

ఇప్పుడీమె వయస్సు 37 ఏళ్ళు. ఇప్పుడీమె ఓ కూల్ డ్రింక్‌కు, ఓ ఎలక్ట్రానిక్ వస్తువుకూ మోడల్‌గా తిరిగి రంగ ప్రవేశం చేసింది.

పెల్లి చేసుకొని కరేన్ హిషేగా మారిన ఆమె గత కొన్ని ఏళ్లుగా ఎయిర్ ఇండియాలో పనిచేసింది. తల్లి అయిన తర్వాత ఎయిర్ ఇండియాలో ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసింది.

'ఏమీ పని చేయకుండా ఇంట్లో కూర్చో లేక మళ్లీ మోడలింగ్ మొదలెట్టాను. మళ్లీ మోడలింగ్ చేయటం ఎంతో థ్రిల్లింగ్‌గా ఉంది.

నేను ఇంకా చిన్న పిల్లలను కాను, ఇప్పుడు నేనొక మహిళను' అంటోంది కరేన్. ఈసారి ఈ గృహిణి మోడలింగ్ ఎలా ఉంటుందో తెరపై చూద్దాం.

పొయె'ట్రీ'

ఉర్దూ గజల్ – 5

హై పాస్‌పాస్ ఫిర్‌భీ అంజాన్ ఫాసిలాహై
హై సఫర్ ముష్తరిక్ పర్ బేచైన్ కాఫిలాహై

కాబూమెనహీ ఆయేగీ యూహీ రూహెమంజిల్
యే అజబ్ హాదిసోంకా ముతజాద్ సిల్సిలాహై.

హర్ ఇన్కిలాబ్‌కో అబ్ నాంగ్సె జొడ్నామత్
యే మున్కసిర్ దిలోంకా ఖామూష్ జల్జలాహై.

నేకీకె ఔర్ బదీకే చహరేతొ ఘుల్ మిలేహై
ఉల్జన్‌మె హోష్ ఖోకర్ మాసూం ఫైస్లాహై.

తారీకియాహై కిత్నే రంగన్ దాస్తామే
జానోతొ హర్ కదం ఎక్ దిల్ చెస్ప్ మర్హలాహై.

ఆహేతొ సిర్ఫ్ సాయేహైనూరె జిందగీకె
హర్ బీచ్‌మె సాదేకా పుర్‌జోష్ వల్వలాహై.

జుల్మోసితమ్‌సె హర్‌షై దబ్తీ నహీ సినారే
పానీమె కాట్నేకా జాబాబ్ హోస్లాహై.

– డా. సి.నారాయణరెడ్డి

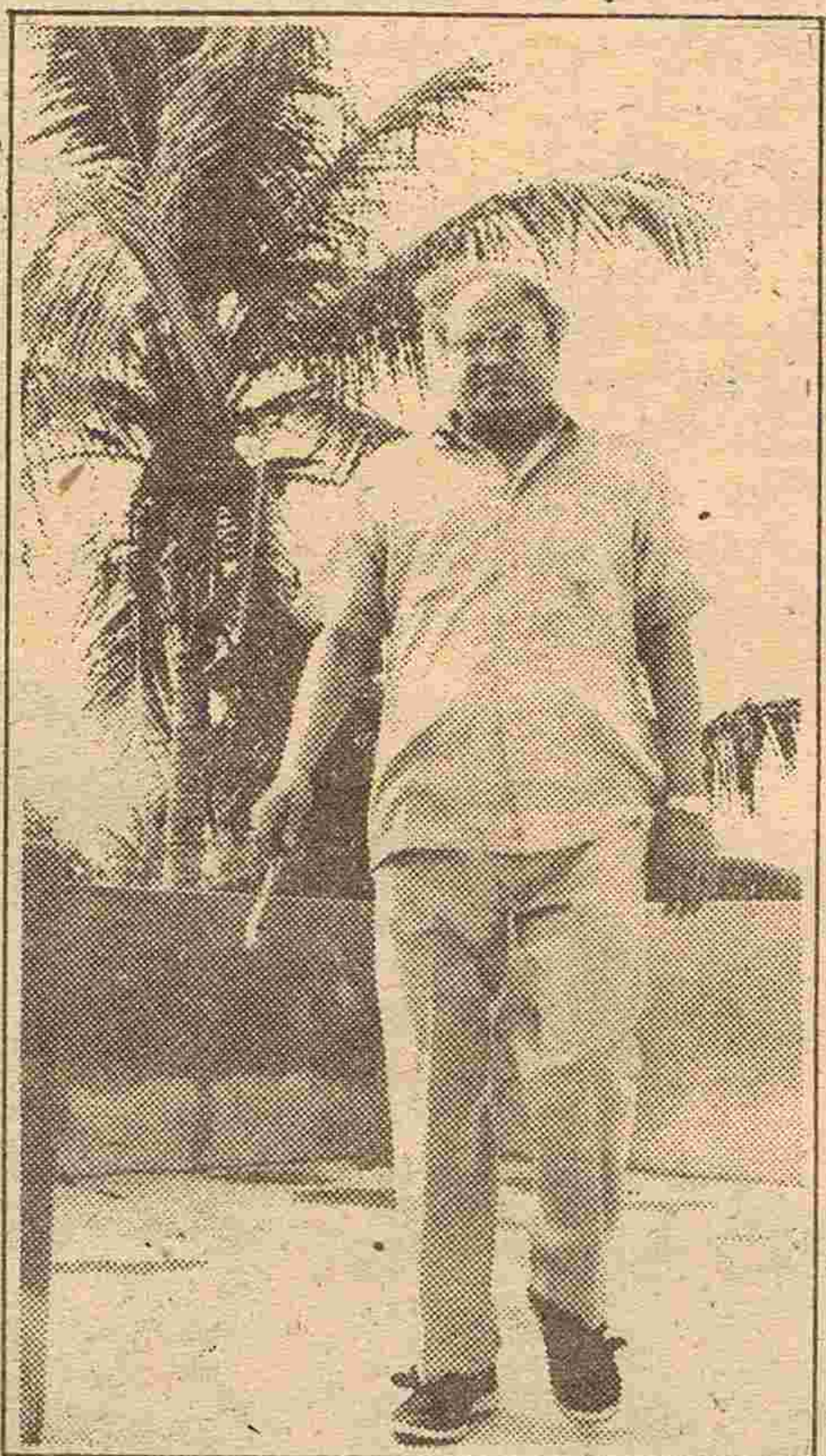

తెలుగు అనువాదం

ఇంతింత దగ్గరగావున్నా అంతుపట్టని దూరముంది
కలిసి ప్రయాణం చేస్తున్నా కలతపడే బిడారుంది.

అట్టే పట్టుపడదుసుమా అందుకునే చరమగమ్యం
ఇది విచిత్ర సంఘటనల విరుద్ధ పరంపరలావుంది.

ప్రతివిప్లవాన్ని ఇకనుంచి వివాదాలతో జోడించకు
ఇది నిపీడిత హృదయాల నిశ్శబ్ద కల్లోలంలావుంది.

మంచీ చెడుల ముఖాలు కలగాపులగంగా తయారయ్యాయి
ఆరాటంలో మతిపోగొట్టుకుని అమాయక న్యాయముంది.

ఎన్నెన్ని గాఢాంధకారాలో ఈ రంగురంగుల గాథలో
కనుగొంటే అడుగడుగూ ఒక మనోజ్ఞ ఘట్టంలావుంది.

నిట్టూర్పులంటే యేమిటి జీవితరశ్మి క్రీనీడలు మాత్రమే
ప్రతివిత్తనంలో మొక్కకున్న వివిడోత్సాహముంది.

అన్నిటినీ దౌర్జన్యంతో అణిచేయలేరు సినారే
నీటిలో కూడా కోసిపారేసే బరితెగిన పౌరుషముంది.

గాన'లత'. గళంలోంచి జాలువారిన గజల్స్!

ఆమె సంగీత సరస్వతి. ఆయన గజల్ సామ్రాట్. ఆమె సినీ సంగీతంలో మకుటంలేని మహారాణి. ఆయన గజల్స్‌కు ప్రాచుర్యం తెచ్చిన గజల్ చక్రవర్తి. ఆమె లతా మంగేష్కర్. ఆయన జగ్‌జిత్‌సింగ్. ఈ ఇద్దరు గాయకుల అపూర్వ కంఠస్వరాలతో రూపుదిద్దుకున్న గజల్ మాలిక 'సజ్దా'.

1989లో 'సజ్దా' రికార్డింగ్ ప్రారంభమైంది. ఈ రెండు క్యాసెట్ల ఆల్బమ్ పూర్తి కావడానికి రెండేళ్లు పట్టాయి. ఈ గజల్స్‌కు జగ్‌జిత్‌సింగ్ సంగీతం సమకూర్చారు.

ఈ గజల్స్‌ను ప్రశాంత సాయంత్రాల్లోకానీ, సడిసవ్వడిలేని నడిరేతిరిలోకానీ వింటే మనసు తేలికపడి, మరో లోకాలకు తీసుకుపోతాయి.

ముస్లిం ముల్లాలు 'అల్లా' అని పిలిచే పిలుపు (అజా)తో లతా కంఠంతో ఈ క్యాసెట్ ఆరంభమవుతుంది. 'దర్ద్‌సే యే దామ్ భర్‌దే యా అల్లా' అనే గజల్‌ను లతా ఎంతో ఆర్ద్రతతో గానం చేశారు. 'అహిర్ భైరవ్' రాగచ్ఛాయతో సాగే ఈ గజల్‌కు రబాబ్, సింథసైజర్‌లపై కూర్చిన సంగీతం కూడా ఎంతో నప్పింది. ఆ తర్వాత జగ్‌జిత్‌సింగ్ పాడిన 'కభీయూహీ ఆ మేరి ఆఖ్‌మే' అనే గజల్ కూడా ప్రేమను, విరహాన్ని ఎంతో సున్నితంగా అభివర్ణిస్తుంది. లతా పాడిన 'మేరీ తస్వీర్ మేరంగ్ అవుర్ కిసీకా తోనహీన్' గజల్ వీనుల విందుగా సాగే మరో గజల్. అలాగే ఈ ఇద్దరూ తొలిసారిగా కలిసి పాడిన 'ఘమ్‌కా ఖజానా తేరాభీ హే, మేరాభీ హే' గజల్ వీనులవిందైన సంగీతంతో సాగుతుంది. రెండు మధురమైన గళాల నుంచి జాలువారే ఈ గజల్ శ్రోతలను మంత్రముగ్ధుల్ని చేస్తుంది. ఈ ఇద్దరూ కలిసి పాడిన 'అల్లా జానతా హే' అనే మరో గజల్ కూడా అంతే. కీరవాణి, ఇతర రాగాల మిశ్రమంతో స్వరపరచిన ఈ గజల్‌ను ఇద్దరూ ఎంతో లీనమై గానంచేశారు. జగ్‌జిత్ గానం చేసిన 'కిస్కా కాతిల్ మైకహూ', లతాపాడిన 'తేరే జల్వ అబ్ ముఝే' జగ్‌జిత్ పాడిన 'ధూప్ మేనికలో' మొదలైన గజల్స్ మొదటి క్యాసెట్లో వీనుల విందుచేస్తాయి.

రెండో క్యాసెట్లో ఉన్న గజల్స్ గాలిబ్ రచన 'దిల్ హితోహే' అనే గజల్ కూడా ఉంది. దీనిని జగ్‌జిత్ గానం చేశారు. రెండో క్యాసెట్లో లతా పాడిన 'ధువాబన్‌కే', లతా, జగ్‌జిత్ పాడిన 'మిలిహవామే', లతా పాడిన 'దిల్‌మే అబ్‌దర్ద్ మొహబ్బత్', జగ్‌జిత్ పాడిన 'మాసమ్‌కో ఇషారోసే', 'తర్ఖుసే మిల్ నేకీ సజా', లతా, జగ్‌జిత్ పాడిన 'హర్ తరఫ్ హర్ జగే', లతా పాడిన 'ఆంఖ్‌సే దూర్ నహారో' మొదలైన గజల్స్ శ్రోతలను మరో లోకానికి తీసుకుపోతాయి. ఈ రెండు క్యాసెట్లలోని గజల్స్‌ను కతీల్ షిఫాయి, బషీర్‌బాదర్, ముజఫర్ వార్సి, షాహిద్‌కబీర్, అహ్మద్ నదీమ్ క్వాస్మి, సబ అఫ్గాని, నిదాఫజ్లి, అఖ్తర్, నజీర్ బక్రి, వాసీమ్ బరేల్వి, సాహిర్ భూపాలి, జఫర్ గోరఖ్‌పూరి, దానిష్ అలిగఢీ, అహ్మద్ ఫరజ్ మొదలైన ప్రముఖ ఉర్దూ కవులు రచించారు. గజల్స్ అభిమానుల ఇంట తప్పక ఉండవలసిన క్యాసెట్స్ ఇవి.

— ఎ.ఆర్.

యాక్సిడెంట్

(5వ పేజీతరువాయి)

"బాబూ ఇప్పుడొచ్చివెళ్ళిపోయ్యారే వాళ్ళు ఎవరు బాబూ? ఎంత గొప్పవాళ్ళా?" అని గాద్గదికంగా అడిగి కళ్ళు తుడుచుకుంది. ఆమె వాళ్ళ సాంఘిక స్థాయి తెలుసుకోవాలని అనుకున్నా నాకుమాత్రం ఆమె ప్రశ్నలో వారి నైతిక విలువల అంచనా స్ఫురించింది. ఆమె తన కొనవేళ్ళతో తుడుచుకున్నవి కన్నీళ్ళుకావు. హృదయంలోంచి పైకి చిమ్ముకొచ్చిన రక్తపు బిందువులు. ఆమె అన్నమాటలు మామూలు మాటలుకావు... ఆమె గుండెల్లోంచి పైకెగసిన అగ్నికణాలు. ఆమె వేసింది ప్రశ్నకాదు వారి ప్రవర్తనమీద చేసిన ఒక భాష్యం.

వాళ్ళ 'గొప్పతనం' నేనామెకు చెప్పనవసరం లేదనిపించింది. వారి సాంఘిక స్థాయి ఈ సాధ్వికి తెలియకపోవడమే మంచిదనిపించింది. ఇంతలో వాళ్ళిద్దరూ టీ తాగడం ముగించుకుని వారి వాహనంమీద బయలుదేరారు. ఆ బయలుదేరటమే అతిస్పీడుగా బయలుదేరారు. పోనీ అలాపోయినా బాగుణ్ణు. పోతూపోతూ వెనక్కి తిరిగి ఆమె వైపే చూస్తూ ఆర్.ఎఫ్.సి. జంక్షన్ వచ్చినా ఎదుటి రోడ్డుమీది ట్రాఫిక్‌ను గమనించకుండా నిర్లక్ష్యంగా మలుపుతిరిగారు. ఈ దుర్ఘటన జరిగిపోయింది. విషాదానికి దారితీసింది. వీరి జీవితాల్నేకాక వీరిని నమ్ముకున్న వారి జీవితాల్నీ నాశనం చేసింది. ఆ అంధురాలి జీవితాన్ని ముంచెత్తిన అంధకారమే ఇద్దరి జీవితాల్లోనూ వ్యాపించింది.

*

'ఆదివారం ఉదయం'లో వస్తున్న సి.నా.రె.ఉర్దూ గజళ్ళ తెలుగు అనువాదాలు చదివి ఉత్తేజితురాలై, 'ఆసీఫాభాను' అనే ఎనిమిదవక్లాసు విద్యార్థిని మదనపల్లె నుంచి డాక్టర్ సి.నారాయణరెడ్డి గారికి రాసిన కార్డు నకలు ఇది.

Madanapalle,
16-12-91.

డా. సినారె!

సినారె కె కినారె రహేంతొ బనేంగే సితారె
సితారె బనేతొ చలేంగే సినారెకె కినారె

please correct it.

I was impressed with the translation of urdu poetry into Telugu in the news paper 'UDAYAM'.

Yours
M. Asifa Banu